

Dil Yarası

— enver-ozcaglayan · 20 Haziran 2024

Dil Yarası...

Güzel söze hasret kaldı dilimiz,
Mecliste bâdire, sokakta dâva.
Bu gidişle neye varır halimiz?
Zehirleyen nerde, kimdedir devâ?
Sis indi göklerden, kesildi hava.

Gönlümüzden güzel duygu silindi,
Kanlı, kinli olduk yârla, yârenle.
Çok sırrımız söylemeden bilindi,
Pek çabuk kaynaştık şeyhle, erenle,
Dikeni bir tuttuk gülü verenle.

Herşeyde kem niyet aradık durduk,
Kişisel ameller ortada kaldı.
Oysa kalptekini dışarı vurduk;
Aynaya bakarak tek "ben" i gördük,
Hülâsa aldandık, biz bize kördük.

Balık baştan koktu, anlayamadık;
El'i suçlamakla geçti ömrümüz.
Gönülde güzele yer bulamadık,
Bilsen ne zehirler içti ömrümüz,
En sonunda, dili seçti gönlümüz...

20.11.2016 Fatih-İST.

Enver Özçağlayan